

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205124
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613205124.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného splnomocneným zástupcom: BBH advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Gorkého č. 3, IČO: 36 713 066, proti žalovaným: 1/ G. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., ul. D. č. XX, 2/ T. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., ul. D. č. XX, o zaplatenie sumy 945,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/175/2013-265 zo dňa 22. novembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom č. k. 5C/175/2013-265 zo dňa 22. 11. 2013 žalobu zamietol (výrok I.). Žalovaným 1/, 2/ nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou, doručenou súdu dňa 14. 05. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným splnenia povinnosti zaplatiť sumu 945,61 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 789,64 eur od 01. 03. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

V doplnení žaloby zo dňa 08. 11. 2013 žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu (advokáta) uviedol, že povolené prečerpanie je osobitný typ úveru poskytovaný k bežnému účtu klienta - fyzickej osoby a umožňuje prečerpať bežný účet, t. j. ísť do mínusu. Výšku, čas a spôsob čerpania a splácania si určuje klient podľa svojich potrieb. K čerpaniu úveru dochádza po vyčerpaní vlastných prostriedkov na bežnom účte. Úver sa spláca priebežne, bezhotovostnými a hotovostnými vkladmi na účet, nie pevne stanovenou splátkou. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že na bežnom účte žalovaných bolo v priebehu zmluvného vzťahu uskutočnené veľké množstvo finančných operácií, t. j. výberov a vkladov a žalovaní využívali možnosť prečerpať vlastné finančné prostriedky na bežnom účte. Dátum a výška čerpania peňažných prostriedkov, ako aj obdobie, počas ktorého vznikol peňažný záväzok žalovaných prehľadne vyplýva zo žalobcom predloženej platobnej histórie. Žalovaní sa v súlade s ich platobnou históriou pohybovali odo dňa 31. 08. 2005 trvalo v mínuse, t. j. mali vyčerpaných viac peňažných prostriedkov, ako vložili na účet, až sa dostali dňa 31. 10. 2005 prvýkrát do nepovoleného prečerpania, keďže zostatok na bežnom účte žalovaných bol menej ako povolených 21.000,- Sk (bol vo výške - 21.045,90 Sk). Od 28. 10. 2010 boli žalovaní trvalo v nepovolenom prečerpaní, keď stav na účte bol nepretržite nižší ako - 697,07 eur a tak došlo dňa 06. 09. 2010 k ukončeniu kontokorentnej zmluvy. Ku dňu ukončenia zmluvy bol v súlade s dôkazom s názvom výpis II zostatok na účte vo výške - 786,89 eur. V dôsledku ukončenia zmluvy zo strany žalobcu sa stal celý záväzok splatným. Žalovaní sa do omeškania so zaplatením celého splatného záväzku dostali dňa 07. 09. 2010, t. j. dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru.

Po vykonanom dokazovaní, a to zmluvou o kontokorentnom úvere, zmluvou zo dňa 12. 07. 2005, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou výzvou, okresný súd, opierajúc sa o ust. § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), § 101 ods. 1 O. s. p., žalobu zamietol z

dôvodu, že žalobca v žalobe neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby z nich bol zrejmý skutok, na ktorého základe sa uplatňuje právo, a to v rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje tým možnosť zámenny s iným skutkom. Z tvrdení žalobcu, uvedených v žalobe vyplynulo, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 31. 08. 2005 zmluvu o kontokorentnom úvere, z ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok. Žalobca špecifikoval žalovanú sumu 945,61 eur tak, že pozostáva z položky istina vo výške 785,45 eur, z riadnych úrokov vo výške 4,19 eur, z úrokov z omeškania vo výške 101,22 eur a z nákladov vo výške 54,75 eur. Uvedené vymedzenie skutkového deja je príliš všeobecné, neurčité, teda nepostačujúce a rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoj nárok, nie sú opísané v požadovanom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a vylučuje možnosť zámenny s iným skutkom. V žalobe absentuje tvrdenie, v akom konkrétnom období (rozhodujúcom pre nárok uplatnený žalobcom) žalovaní začali čerpať poskytnuté peňažné prostriedky, v akej výške a za aké konkrétne obdobie vznikol žalovaným dlh, ktorého splnenie je predmetom konania. Zo žaloby vôbec nie je zrejmé, a to ani po výzve súdu, ktoré splátky žalovaní uhradili a ktoré neuhradili; v prípade zaplatených splátok žalobca neuviedol ich výšku, dátum úhrady, obdobie, na ktoré sa platba vzťahuje. V prípade neuhradených splátok žalobca taktiež neuviedol ich výšku, ani obdobie, ku ktorému prislúcha každá neuhradená splátka. V žalobe absentuje riadna a zrozumiteľná špecifikácia v časti žalovanej sumy, a to istiny vo výške 785,45 eur uvedením presného spôsobu jej výpočtu, ako aj jednotlivých položiek, z ktorých pozostáva. Nemožno sa uspokojiť s tvrdením žalobcu, že uvedená položka istiny predstavuje súčet finančných prostriedkov, skutočne čerpaných žalovanými a poplatkov za vedenie účtu. Uvedené tvrdenie, pokiaľ ide o špecifikáciu tejto časti žalovanej sumy, je absolútne všeobecné a neurčité. Je povinnosťou žalobcu uplatnený nárok riadne špecifikovať tak, aby nemohol byť zamenený s iným nárokom. V žalobe preto absentuje tvrdenie, v akom rozsahu žalovaní čerpali v tom - ktorom mesiaci peňažné prostriedky, v akej výške v tom - ktorom mesiaci bol splácaný úver a na uvedenom základe je možné určiť presný spôsob výpočtu uvedenej časti žalovanej sumy a podrobiť kontrole správnosť tohto výpočtu. Žalobca pri špecifikácii istiny vo výške 785,45 eur neuviedol, aká čiastka pripadá na sumu skutočne čerpaných finančných prostriedkov žalovanými a aká čiastka pripadá na poplatky za vedenie účtu s rozlíšením toho ktorého obdobia, ku ktorému uvedené platby prislúchajú. Rovnako ani ďalšia časť žalovanej sumy, a to riadne úroky vo výške 4,19 eur nie je zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom vyčíslená, keďže aj v tomto prípade absentuje jej špecifikácia uvedením presného spôsobu výpočtu. Nie je zrejmé, z akej sumy boli vyčíslené riadne úroky, za aké konkrétne obdobie a z akej úrokovej sadzby vychádzala žalujúca strana pri výpočte uvedenej sumy (keďže úroková sadzba bola dohodnutá ako typ premenlivá). Keďže žalobca vôbec nešpecifikoval istinu vo výške 785,45 eur, súd sa potom ani nezaoberal ďalšou časťou žalovanej sumy, a to úrokmi z omeškania vo výške 101,22 eur. Základom ich vyčíslenia je súčet istiny 785,45 eur a riadnych úrokov 4,19 eur. Keďže tieto položky neboli zrozumiteľným spôsobom špecifikované, nie je možné posúdiť ani správnosť vyčíslenia predmetných úrokov z omeškania. Rovnako aj časť žalovanej sumy predstavujúcej náklady vo výške 54,75 eur nie je jednoznačne a zrozumiteľne špecifikovaná. Pri jej vyčíslení absentuje obdobie, ku ktorému prislúcha uvedená čiastka, výška úrokovej sadzby, ako aj dlžná suma, z ktorej boli predmetné náklady, ktoré boli označené žalobcom, ako úroky z omeškania vyčíslené. Nemožno tiež prehliadnuť skutkové tvrdenia žalujúcej strany uvedené v doplnení žaloby, v zmysle ktorých sa žalovaní pohybovali od 31. 08. 2005 v mínuse (išlo len o povolené prečerpanie), dňa 31. 10. 2005 sa prvýkrát dostali do nepovoleného prečerpania a od 28. 10. 2010 boli žalovaní trvalo v nepovolenom prečerpaní. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v žalobe vôbec nerozlíšil, aká dlžná čiastka predstavuje nárok titulom povoleného prečerpania a aká dlžná čiastka predstavuje nárok titulom nepovoleného prečerpania. Žalobca taktiež netvrdil skutkové tvrdenia preukazujúce vznik a rozsah nároku titulom nepovoleného prečerpania. Vyznieva nelogicky tvrdenie žalujúcej strany, že odo dňa 28. 10. 2010 boli žalovaní trvalo v nepovolenom prečerpaní, keďže už predtým, t. j. dňa 06. 09. 2010 došlo k ukončeniu kontokorentnej zmluvy. Význam riadneho doplnenia žaloby o uvedenie vyššie uvedených náležitostí netreba v žiadnom prípade podceňovať. Nepochybne sú s ním spojené významné procesnoprávne, ako aj hmotnoprávne dôsledky. Z hľadiska procesného práva je dôležité, aby riadnym a nezameniteľným vymedzením nároku bola vylúčená možnosť zámenny s iným nárokom, ako aj možnosť uplatnenia toho istého nároku (rovnakého plnenia na tom istom skutkovom základe) v ďalšom konaní, čo súvisí s prekážkou začatej, resp. rozhodnutej veci. Preto je potrebné zotrvať na dodržaní požiadavky riadneho a nezameniteľného uplatnenia nároku. Riadne vymedzenie a preukázanie splatnosti dlhu má bezpochyby význam z hľadiska stanovenia vzniku omeškania s peňažným plnením (v prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania) a nepochybne má význam aj z hľadiska ďalších právne významných inštitútov hmotného práva, ktoré súvisia s uplatneným nárokom a s jeho súdnou vymáhateľnosťou. Súd zdôraznil, že je procesne neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť

opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. Uvedená skutočnosť by v konečnom dôsledku znamenala, že povinnosť účastníka tvrdiť skutočnosti by bola nahradená vyčítaním uvedených skutočností z listinných dôkazov zo strany súdu. Listinné dôkazy, na ktoré žalobca odkazuje v žalobe, slúžia na preukázanie tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, žiadnu inú funkciu nesmú mať. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosti, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe a ktoré má povinnosť tvrdiť žalobca, príp. iná dotknutá procesná strana, došlo by tým nepochybne k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania, keďže naznačenú povinnosť tvrdenia by namiesto účastníka konania plnil súd. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti je tiež potrebné zdôrazniť, že absencia vyššie uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom súdu podľa ustanovenia § 43 O. s. p. Napriek absencii uvedených náležitostí v žalobe, nemá žaloba také procesné nedostatky, pre ktoré nemožno pokračovať v konaní a ktoré bránia jej vecnému prejednaniu. Vzhľadom na to, že žalobca nedoplnil žalobu ani na výzvu súdu v zmysle poučenia súdu a v požadovanom rozsahu nesplnil povinnosť tvrdenia v časti žalovanej istiny, súd sa potom ďalej nezaoberal príslušenstvom istiny. Žalobca, resp. jeho právny zástupca, napriek tomu, že bol predvolaný na súdne pojednávanie, na ktorom mal vytvorený priestor pre doplnenie žaloby, sa pojednávania nezúčastnil a nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaným 1/, 2/, ktorí boli v konaní úspešní v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Žalovaní 1/, 2/ si náhradu trov konania neuplatnili, z tohto dôvodu im súd náhradu trov konania nepriznal.

V zákonnej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalobca, prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní vytýkal súdu neúplné zistenie skutkového stavu veci z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov.

Poukázal na to, že riadne špecifikoval žalovanú sumu 945,61 eur tak, že pozostáva z istiny 785,45 eur, riadnych úrokov 4,19 eur, úrokov z omeškania 101,22 eur a z nákladov vo výške 54,75 eur a tvrdenie okresného súdu, pokiaľ ide o špecifikáciu žalovanej sumy, že je všeobecná a neurčitá, považoval za nesprávne, nakoľko okresný súd riadne nevykonával dôkazy, ktoré mu boli predložené, pretože žalobca túto podrobne vyčíslil v Návrhu v znení Vyjadrenia, pričom jednotlivé uplatnené položky sú jednoznačne a nezameniteľne identifikované. Dôvodnosť podaného návrhu preukazujú aj listinné dôkazy, ktoré žalobca konajúcemu súdu predložil. Poukázal na to, že na výzvu súdu zo dňa 28. 10. 2012 predložil Vyjadrenie, v ktorom presne špecifikoval uplatnenú pohľadávku a podrobne zodpovedal požiadavky okresného súdu uvedené vo výzve, t. j. preukázal čerpanie finančných prostriedkov a nesplatenie dlhu, počiatok omeškania s úhradou dlhu, úrokovú sadzbu za dlžné obdobie pri úrokoch z úveru a úrokoch z omeškania, právo na úročené istiny vrátane úrokov, skutočnosť, že došlo k ukončeniu zmluvy zo strany žalobcu, kedy nastala konečná splatnosť úveru a objasnil špecifiká povoleného prečerpania. Právny záver okresného súdu, že neuniesol dôkazné bremeno je nedôvodný a arbitráry.

Ďalej žalobca vytýkal okresnému súdu, že nerešpektoval základnú zásadu súkromného práva a to rovnosť procesných strán. Žalovaní 1/, 2/ nikdy nespochybnili existenciu nároku žalobcu, jeho výšku ani právny dôvod, v priebehu celého konania sa k návrhu nevyjadrili, pojednávania, na ktorom okresný súd vec prejednal sa bez ospravedlnenia nezúčastnili hoci naň boli riadne a včas predvolaní a konajúci súd aj napriek tomu neprímerane zvýhodnil žalovaných, keď zamietol návrh v celom rozsahu a to aj napriek tomu, že žalobca splnil požiadavky konajúceho súdu uvedené vo výzve. Poukázal tiež na to, že bremeno tvrdenia, dôkazné bremeno nie sú povinnosťami len žalobcu ale všetkých účastníkov konania. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Žalovaní boli v priebehu celého konania nečinní. Táto nečinnosť však v žiadnom prípade nemôže byť nahradená činnosťou konajúceho súdu.

Ako ďalšiu vadu konania, ktorá má za následok nesprávnosť rozhodnutia videl žalobca v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia. Okresný súd sa so žalobným návrhom dostatočne nevysporiadal, neuviedol z akých dôkazov vychádzal. Jeho rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné.

Namietal v tejto súvislosti aj nesprávne rozhodnutie o trovách konania.

Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O. s. p.), a to z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu mal za preukázané, že žalobou, doručenou súdu dňa 14. 05. 2013, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu domáhal voči žalovaným splnenia povinnosti zaplatiť sumu 945,61 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 789,64 eur od 01. 03. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31. 08. 2005 uzatvorili účastníci konania zmluvu o kontokorentnom úvere č. 0333123594/1/1, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným kontokorentný úver vo výške úverového rámca 21.000,- Sk (697,07 eur) spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaných na prevod alebo výbery hotovosti z účtu, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka žalovaných voči žalobcovi z účtu žalovaných, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaných, alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaných, a to do výšky úverového rámca. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý kontokorentný úver splatiť do konečnej splatnosti úveru 30. 08. 2006. Zmluva o kontokorentnom úvere bola uzatvorená na dobu určitú, a to na obdobie 1 roka odo dňa podpísania zmluvy. Účastníci konania sa zároveň dohodli, že doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu 1 roka, ak žalovaný v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy neoznámí, že nemá záujem o predĺženie predmetnej zmluvy o kontokorentnom úvere. Zo strany žalovaných k takémuto oznámeniu nedošlo a žalovaní opätovne čerpali úver, ktorú skutočnosť žalobca dokladoval výpismi z účtu. Žalovaní sa zaviazali kontokorentný úver splácať do dňa konečnej splatnosti kontokorentného úveru formou započítania pohľadávky žalobcu proti pohľadávke žalovaných z ich účtu. Žalovaní sa zaviazali zaplatiť žalobcovi riadne úroky vo výške 10,65 % ročne so splatnosťou ročne k 31. 12. kalendárneho roka. Nakoľko žalovaní svoj záväzok zo zmluvy nespĺnili riadne a včas, žalobca vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere dňa 06. 09. 2010, čím došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Následne dňa 22. 07. 2011 došlo zo strany žalobcu k zrušeniu účtu žalovaných č. XXXXXXXXXXX/XXXX. a preúčtovanie na účet s názvom pohľadávka z nepovoleného prečerpania č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Peňažný záväzok žalovaných vyčíslený vo výške 945,61 eur pozostáva z pohľadávky vo výške 785,45 eur a príslušenstva vo výške 160,16 eur, pričom príslušenstvo pozostáva z riadnych úrokov vo výške 4,19 eur, z úrokov z omeškania vo výške 101,22 eur a z nákladov vo výške 54,75 eur. Položka istina v sume 785,45 eur predstavuje súčet finančných prostriedkov skutočne čerpaných žalovanými a poplatkov za vedenie účtu. Riadne úroky vo výške 4,19 eur predstavujú sumu riadnych úrokov žalobcom predpísaných do dňa zrušenia účtu, t. j. do dňa 22. 07. 2011. Úroky z omeškania vo výške 101,22 eur predstavujú súčet nasledovných súm: suma vo výške 98,15 eur - úroky z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy vo výške 789,64 eur (súčet istiny a riadnych úrokov) od 23. 07. 2011 (odo dňa nasledujúceho po dni kedy došlo zo strany žalobcu k zrušeniu účtu žalovaných) do 31. 01. 2013 (do dňa, kedy si žalobca uplatňoval úroky z omeškania vo výške 8 % ročne) a sumy vo výške 3,07 eur - úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 789,64 eur od 01. 02. 2013 (odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo zo strany žalobcu k zmene výšky úrokovej sadzby) do 28. 02. 2013 (do dňa, kedy si žalobca vyčísľil v žalobe pohľadávku). Náklady vo výške 54,75 eur predstavujú úroky z omeškania do dňa zrušenia účtu žalovaných, t. j. do dňa 22. 07. 2011.

V doplnení žaloby zo dňa 08. 11. 2013 žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu uviedol, že povolené prečerpanie je osobitný typ úveru poskytovaný k bežnému účtu klienta - fyzickej osoby a umožňuje prečerpať bežný účet, t. j. ísť do mínusu. Výšku, čas a spôsob čerpania a splácania si určuje klient podľa svojich potrieb. K čerpaniu úveru dochádza po vyčerpaní vlastných prostriedkov na bežnom účte. Úver sa spláca priebežne, bezhotovostnými a hotovostnými vkladmi na účet, nie pevne stanovenou splátkou. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že na bežnom účte žalovaných bolo v priebehu zmluvného vzťahu uskutočnené veľké množstvo finančných operácií, t. j. výberov a vkladov

a žalovaní využívali možnosť prečerpať vlastné finančné prostriedky na bežnom účte. Dátum a výška čerpania peňažných prostriedkov, ako aj obdobie, počas ktorého vznikol peňažný záväzok žalovaných prehľadne vyplýva zo žalobcom predloženej platobnej histórie. Žalovaní sa v súlade s ich platobnou históriou pohybovali odo dňa 31. 08. 2005 trvalo v minuse, t. j. mali vyčerpaných viac peňažných prostriedkov, ako vložili na účet, až sa dostali dňa 31. 10. 2005 prvýkrát do nepovoleného prečerpania, keďže zostatok na bežnom účte žalovaných bol menej ako povolených 21.000,- Sk (bol vo výške - 21.045,90 Sk). Od 28. 10. 2010 boli žalovaní trvalo v nepovolenom prečerpaní, keď stav na účte bol nepretržite nižší ako - 697,07 eur a tak došlo dňa 06. 09. 2010 k ukončeniu kontokorentnej zmluvy. Ku dňu ukončenia zmluvy bol v súlade s dôkazom s názvom výpis II zostatok na účte vo výške - 786,89 eur. V dôsledku ukončenia zmluvy zo strany žalobcu sa stal celý záväzok splatným. Žalovaní sa do omeškania so zaplatením celého splatného záväzku dostali dňa 07. 09. 2010, t. j. dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru.

Okresný súd žalobcu, vyzval podaním označeným ako výzva z 28. 10. 2013 (č. I. 230), doručeným do vlastných rúk splnomocneného zástupcu žalobcu dňa 04. 11. 2013, na doplnenie žaloby o opis rozhodujúcich skutočností v lehote do 5 dní od doručenia výzvy, najneskôr do dňa predchádzajúceho súdному konaniu, pričom uviedol, ktoré relevantné skutočnosti je potrebné doplniť. Dňa 05. 11. 2013 adresoval žalobca žiadosť o predĺženie lehoty z dôvodu riadnej prípravy na vyjadrenie k predmetnej výzve.

Na túto podrobnú výzvu súdu obsahujúcu presné otázky položené za účelom doplnenia skutkových tvrdení, žalobca reagoval písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14. 11. 2013 a zaslal súdu podrobné vyjadrenie k výzve spolu s prílohami - listinnými dôkazmi (č. I. 247-257 spisu).

Pojednávanie bez prítomnosti účastníkov súd vykonal dňa 22. 11. 2013.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že v prvostupňovom konaní došlo k vadám, ktoré v konečnom dôsledku viedli k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom.

Pokiaľ okresný súd založil svoj zamietajúci rozsudok na tej skutočnosti, že v žalobe žalobcu absentuje opis rozhodujúcich skutočností tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej (skutok), na ktorého základe si uplatňuje svoje právo, odvolací súd sa s vyššie uvedenými závermi nestotožnil.

Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži k vymedzeniu predmetu konania po skutkovej stránke a k jeho identifikácii, ktorá umožňuje odlíšenie od predmetu iných konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností je jednou z podstatných náležitostí riadneho návrhu na začatie konania. Ak žaloba neobsahuje všetky podstatné náležitosti, sudca alebo poverený zamestnanec súdu podľa § 43 ods. 1 vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení zároveň uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

Okresný súd v prejednávanej veci nepostupoval podľa vyššie uvedeného procesného postupu. Ak mal za to, že žaloba žalobcu neobsahuje opísanie rozhodujúcich skutočností, mal ho vyzvať na doplnenie žaloby podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Výsledkom nečinnosti žalobcu by bol postup podľa § 43 ods. 2 O. s. p., t. j. odmietnutie žaloby a nie je jej zamietnutie.

Odvolací súd považuje za potrebné (vo vzťahu k náležitostiam žaloby) vo všeobecnosti uviesť, že pokiaľ žalobca neuvedie v žalobe všetky potrebné tvrdenia významné podľa hmotného práva, nejde o vadu žaloby, ktorá by bránila pokračovať v konaní, ak v nej uvedie aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Nedostatok náležitostí žaloby bráni jeho vecnému prejednávaniu zásadne v tom prípade, keď opísanie skutkových okolností je natoľko neúplné, neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho stanoviť, aký skutok má byť predmetom konania, resp. ak je medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petítom logický rozpor. V takomto prípade súd

postupuje podľa ust. § 43 ods. 1, 2 O. s. p., ktorého procesným dôsledkom (v prípade nečinnosti žalobcu) je odmietnutie podania, nie zamietnutie žaloby.

S poukazom na vyššie uvedené právne úvahy potom nemožno súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že absencia podstatných náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom podľa § 43 O. s. p.

Podľa obsahu výzvy je možné ustáliť, že okresný súd považoval žalobu za podanie neúplné, a preto mal postupovať v zmysle ust. § 43 O. s. p. aj s dodržaním tam určenej zákonnej lehoty. Nakoľko okresný súd takto nepostupoval odňal tým možnosť účastníkovi konať pred súdom a preto krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd v prvom rade si ujasní či existujú dôvody, pre ktoré je potrebné doplniť žalobu a postupom podľa § 43 O. s. p. vyzve žalobcu na opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania. Pokiaľ podanie bude považovať za úplné, bude o tejto žalobe konať, vykoná dôkazy predložené žalobcom, ktoré tvoria prílohu žaloby, resp. ktoré tento predloží a tieto vyhodnotí postupom podľa § 132 O. s. p a vo veci opätovne rozhodne.

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.